

ŽILBER DELAE
MARSEL MARLIJE

maja

je izgubila kucu

Preveo s francuskog Vladimir D. Janković

Laguna

Maja stanuje u zgradi koju zovu Jelka. Ispred zgrade nalaze se parkiralište, klupe za sedenje, zelenilo. Tu se deca okupljaju. Voze bicikl i rolšue po pošljunčanom putu, ili se igraju školice. Maja i Miša stanuju na trećem spratu, Neša na četvrtom.

U holu nailaze na poštara, raspoređuje poštu po sandučićima.

- Idemo napolje da se igramo - predlaže Neša.
- Igraćemo se Indijanaca.
- Da, ali moram prvo da se javim mami... Ne mogu da dohvatim interfon. Hoćeš da mi pomogneš?

Mama je pristala. Maja može da povede i Žuću, pod uslovom da ga drži na uzici.

- Ja sam Hrabri Bizon.

- A ja Risovo Oko - dodaje Maja.

- Nešo, ti ćeš da budeš kauboj, i to brži od munje!

Svi su tako uzbuđeni!

Šta to bi odjednom? Kakav je to zvuk?

To su mačke iz komšiluka, pobile se. Žuća ne može ušima da ih čuje.
Instinktivno, on jurne za njima.

- Ovamo, Žućo... Ovamo! - viče Maja.

Deca, psi, mačke, svi trče jedni za drugima. Mačke, preplašene, skaču kao srne.

- Odmah da si se vratio, Žućo!

Ali Žuća više ništa ne čuje... I trka se nastavlja. Prešavši preko zagrađenog zemljišta, grupica stiže do gradilišta. Radnici tu podižu neku zgradu.

- Pazite, deco! Ne možete ovde da ostanete. Opasno je.
Na gradilištu - bager i kamion. Ljudi rade... Treba se skloniti od ovog
buldožera i... puf! Nema mačaka, nema Žuće.
Jadni Žuća! Sigurno će zalutati.

Jedan radnik razbija beton pneumatskom bušilicom. Kakva buka! Radnik
nakratko gasi mašinu.

- Jeste li videli moju kucu?

Čovek se okreće, podiže ruku:

- Tamo je otišla, s neke dve mačkice.